

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою громадянина Ускова Сергія Григоровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 2 частини третьої статті 389, пункту 1 частини другої статті 394 Цивільного процесуального кодексу України

м. К и ї в
9 жовтня 2018 року
№ 325-1(І)/2018

Справа № 3-351/2018(4837/18)

Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Гультая Михайла Мирославовича – головуючого, доповідача,
Головатого Сергія Петровича,
Колісника Віктора Павловича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою громадянина Ускова Сергія Григоровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 2 частини третьої статті 389, пункту 1 частини другої статті 394 Цивільного процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Гультая М.М. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Суб'єкт права на конституційну скаргу – громадянин Усков С.Г. – звернувся до Конституційного Суду України з конституційною скаргою щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 2 частини третьої статті 389, пункту 1 частини другої статті 394 Цивільного процесуального кодексу України (далі – Кодекс).

Згідно з положеннями, що їх оспорує Усков С.Г., не підлягають касаційному оскарженню, зокрема, судові рішення у малозначних справах; суддя-доповідач відмовляє у відкритті касаційного провадження у справі, якщо касаційну скаргу подано на судові рішення, що не підлягає касаційному оскарженню.

Із конституційної скарги та доданих до неї матеріалів вбачається, що Печерський районний суд міста Києва рішенням від 5 січня 2018 року позовну заяву громадянина Ускова С.Г. до Головного територіального управління юстиції у місті Києві, Головного управління Державної казначейської служби України у місті Києві про відшкодування моральної шкоди, завданої йому бездіяльністю начальника Управління державної виконавчої служби Головного територіального управління юстиції у місті Києві, задовольнив частково. Апеляційний суд міста Києва постановою від 19 червня 2018 року скасував це рішення, а Верховний Суд, посилаючись, зокрема, на пункт 2 частини третьої статті 389 та пункт 1 частини другої статті 394 Кодексу, ухвалою від 1 серпня 2018 року відмовив у відкритті касаційного провадження, вказавши, що касаційну скаргу подано на судові рішення у малозначній справі, та зазначив, що ця ухвала є остаточною і оскарженню не підлягає.

На думку автора клопотання, положення пункту 2 частини третьої статті 389 та пункту 1 частини другої статті 394 Кодексу звужують його права та свободи і позбавляють права на касаційне оскарження судового рішення, а отже, не відповідають статтям 22, 55 Конституції України.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі зазначаються, зокрема, обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); суд відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу неприйнятною, якщо зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими або наявне зловживання правом на подання скарги (частина четверта статті 77).

Автор конституційної скарги вважає, що положення Кодексу, що оспорується, позбавили його права на касаційне оскарження судового рішення. Він не погоджується із законодавчо встановленим обмеженням щодо оскарження в касаційному порядку судових рішень у малозначних справах, що, на його думку, перешкоджає реалізації ним права на судовий захист, гарантованого статтею 55 Конституції України. Однак зазначеною статтею Основного Закону України не передбачено право на касаційне оскарження рішення суду.

Фактично автор клопотання висловлює незгоду з судовими рішеннями, ухваленими у справі, в якій він був стороною, а також із законодавчими обмеженнями щодо можливості касаційного перегляду таких судових рішень.

Отже, суб'єкт права на конституційну скаргу не навів обґрунтування тверджень щодо неконституційності положень пункту 2 частини третьої статті 389, пункту 1 частини другої статті 394 Кодексу, чим не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою громадянина Ускова Сергія Григоровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 2 частини третьої статті 389, пункту 1 частини другої статті 394 Цивільного процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Першої колегії суддів Першого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**